

ظرف یک ماه
رشد سه برابری
شرکت زنان در اعتراضات و
توسل رژیم به مجازات
تحقیرآمیز زنان

اکتبر ۲۰۱۷

گزارش ماهانه
کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

رشد سه برابری مشارکت زنان در اعتراضات ظرف یک ماه مجازاتهایی روانی تحقیرآمیز برای در هم شکستن حیثیت زنان

مشارکت زنان در تظاهرات ماه اکتبر

در ماه اکتبر شرکت فعال زنان ایران در همه اعتراضات و به عهده گرفتن نقش پیشتاز و هدایت کننده، در این اعتراضات حاکی از نقش تاثیر گذار زنان ایران در جنبش های اعتراضی علیه رژیم حاکم بود.

بیشترین حجم اعتراضات مربوط به مالباختگان و غارت شدگان بود که به شکل تحصن های چند روزه و ادامه دار در شهرهای

مختلف همچنان برگزار می شود و

زنان حتی همراه با کودکان خود

در این اعتراضات شرکت فعال

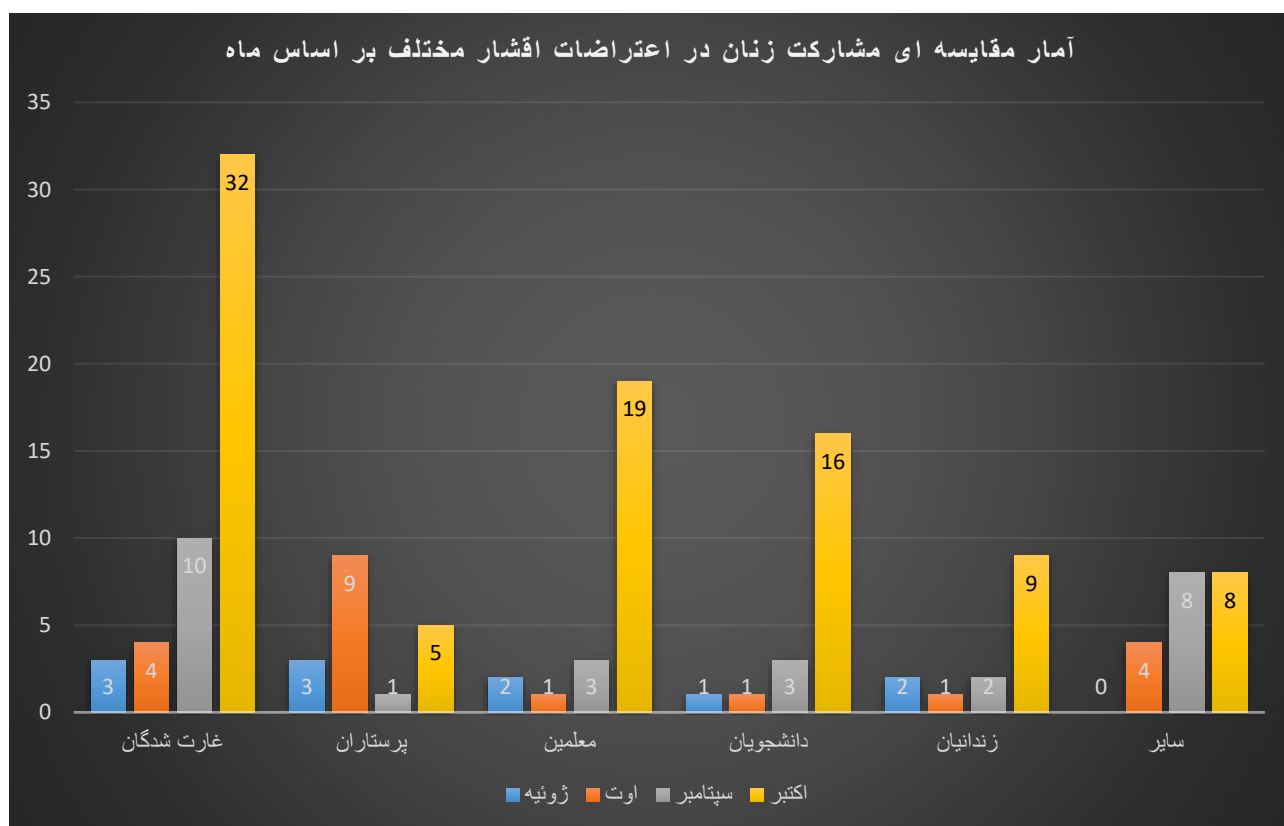
دارند. روز اول آبان، هزاران تن از

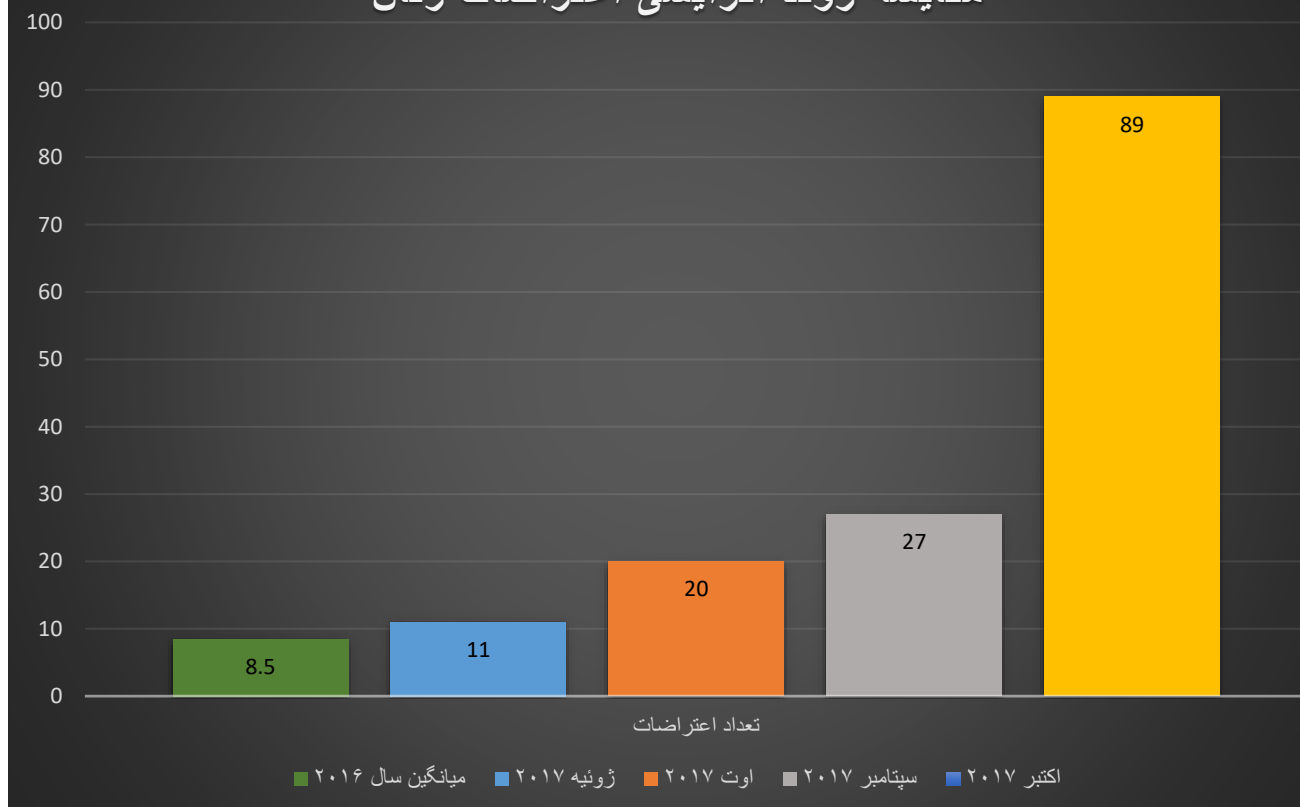
مالباختگان از اقصی نقاط کشور در تهران جمع شدند و در یک تظاهرات بزرگ چند هزار نفره به سوی مجلس ملایان راهپیمایی کردند و در آنجا بازگرداندن اموال به غارت رفته خود را طلب کردند.

در ماه اکتبر جو جامعه بسیار ملتهب بود و زنان در حداقل ۸۹ اعتراض در این ماه شرکت فعال و چشمگیر و هدایت کننده ای داشته اند. این عدد به نسبت ۲۷ اعتراض در ماه سپتامبر سه برابر و به نسبت میانگین ماهانه اعتراضات زنان در سال گذشته یک رشد ۱۰ برابری را نشان می دهد.

بر اساس آمار ثبت شده توسط کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت، طی ماه اکتبر زنان در حداقل ۳۲ تظاهرات اعتراضی از سوی مالباختگان، ۱۹ اعتراض از سوی معلمان، ۱۶ اعتراض دانشجویی شرکت داشتند.

مقایسه روند افزایشی اعتراضات زنان

شکنجه روانی و بیگاری، اقداماتی فراقانونی برای سرکوب هرچه بیشتر زنان

موضوع دیگری که در ماه اکتبر موجب نگرانی شد دستگیری و حبس یک فعال مدنی در یک تیمارستان بود. این به همراه صدور احکام فراقانونی شلاق و کار اجباری برای زنانی که در شبکه های اجتماعی فعالیت کرده بودند باعث افزایش نگرانیها بر سر استفاده رژیم از مجازاتهای غیرانسانی به منظور در هم شکستن زنانی است که جرأت می کنند هنجارهای اجتماعی و رفتاری رژیم را زیر پا بگذارند.

انتقال زندانی سیاسی به تیمارستان

تقریباً عموم زندانیان سیاسی زن در تهران لااقل یک بار زندان قرچک ورامین و حبس در شرایط غیرانسانی در میان مجرمین خطرناک را تجربه کرده اند. در سایر شهرها اما چیزی به نام تفکیک جرایم در زندانها وجود ندارد و زندانیانی که به جرم سیاسی دستگیر می شوند در میان زندانیان عادی نگهداری می شوند.

سایر شیوه های رژیم برای اعمال فشار به زندانیان و خانواده های آنها شامل زندان انفرادی طولانی مدت، در سلولهای ایزوله و بدون هیچ اطلاعی از جهان بیرون، نگه داشتن زندانی در حالت بلا تکلیف قضایی، حبس زندانیان بدون رعایت تفکیک جرائم، نگهداری بیماران روانی در میان زندانیان، شایعه پراکنی و تهدید زندانیان یا خانواده هایشان نسبت به سرنوشت عزیزانشان می باشد.

اما زندانی سیاسی لیلا میرغفاری (فعال مدنی و حقوق کودکان) رفتار غیرانسانی دیگری را تجربه کرد. وی روز چهارم مهرماه توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد و بعد از ضرب و شتم به بیمارستان روانی روزبه منتقل شد. این بیمارستان دارای یک بند اطلاعاتی است که تحت کنترل نیروهای امنیتی می باشد. در این بند مأموران دست ها و پاهای این زندانی را با زنجیر به تخت بسته بودند. وی تمام روز را به جز زمان های کوتاه و معدودی که برای هواخوری از اتاق خارج می کردند در همین وضعیت به سر می برد. آنها همچنین او را به زور مجبور می کردند از داروهای بیماران روانی استفاده کند. این عمل جنایتکاران باعث تخریب شدید وضعیت روحی این زندانی شده بود طوری که برای مدتی توان صحبت کردن از او گرفته شده بود.

لیلا میرغفاری در تیمارستان

وی در یک تماس تلفنی کوتاه که روز پنجشنبه، ۴ آبان ۹۶ با خانواده خود داشت، شرایط سرویس بهداشتی و کیفیت غذای بیمارستان را افتتاح توصیف کرد و همچنین برخورد با بیماران روانی را کاملاً غیرانسانی خواند. لیلا میرغفاری به دلیل وضعیت نابسامان بیمارستان از ملاقات با فرزند خود در این شرایط خودداری نمود. این زندانی سیاسی تا روز ۹ آبان که در اثر فشارهای خارج از زندان آزاد شد، بیش از یک ماه در بیمارستان روانی تحت شرایط بسیار بد نگهداری شد.

لیلا میرغفاری پیش از این نیز در خردادماه ۱۳۹۶ بازداشت و پس از یک هفته با قرار وثیقه آزاد شده بود. وی پیشتر در آبان ۹۴ در پی تجمع اعتراضی در مقابل زندان اوین بازداشت و پس از یک ماه با تودیع وثیقه آزاد شده بود. این فعال مدنی همچنین در آذرماه ۹۵ به دلیل شرکت در مراسم یادبود ریحانه جباری احضار شده و مورد بازجویی قرار گرفته بود.

شلاق و کار اجباری به خاطر رابطه مجازی

طی ماههای اخیر دست کم ۵ زن به جرم رابطه اینترنتی با مردان به شلاق و از یک تا دو سال بیگاری در محیط های غیر انسانی محکوم شده اند.

الف. در اردیبهشت سال جاری، مینا ۳۵ ساله به اتهام رابطه با یک مرد غریبه در فضای مجازی به ۷۴ ضربه شلاق و دو سال کار اجباری در غسلخانه و شستن مرده ها، محکوم شد. (روزنامه حکومتی ایران - ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۶)

ب. در تیرماه، زن جوانی در تهران با همین اتهام به شلاق و کار اجباری محکوم شد. صدور این حکم در حالی بود که وی در جلسه دادگاه تصریح کرد که رابطه هایش با مرد مذکور صرفاً کاری بوده است. (وبسایت حکومتی بازتاب - ۱۵ تیر ۱۳۹۶)

ج. در مرداد ماه، فریبا ۳۵ ساله به اتهام رابطه با همکلاسی دانشگاهی اش که ۲۴ ساله است دستگیر شد و علیرغم رد این اتهام، به ۹۹ ضربه شلاق و یک سال کار اجباری در مراکز خدمات عمومی محکوم گردید. (سایت حکومتی رکنا - ۳ مرداد ۱۳۹۶)

د. در مهر ماه خبر مشابهی منتشر شد. زن جوان دیگری به داشتن رابطه مخفیانه اینترنتی با مرد غریبه ای متهم شد و علیرغم رد اتهام به ۹۹ ضربه شلاق و یک سال کار اجباری در مرکز بیماران روانی محکوم شد. (سایت حکومتی همشهری - ۱۷ مهر ۱۳۹۶)

ه. زن جوانی به خاطر رابطه اینترنتی در شعبه پنجم دادگاه کیفری استان تهران در مهرماه تحت محاکمه قرار گرفت و به ۱۰۰ ضربه شلاق و یک سال بیگاری در بیمارستان روانی محکوم گردید. این اتهام بر اساس بازرسی تلفن همراه او و بررسی پیامهای تلگرامی اش توسط کارآگاهان پلیس فتا وارد شده است. (سایت حکومتی آفتاب نیوز - ۲۹ مهر ۱۳۹۶)

مجازاتهای غیرقانونی

رژیم در ماده ی ۶۳۷ قانون مجازات مصوب ۱۳۷۵ که در قوانین بعدی منسوخ نشده است مجازات روابط نامشروع یا عمل منافی عفت را شلاق تا ۹۹ ضربه تعریف کرده است. همچنین فهرست مصادیق محتوای مجرمانه در قانون جرایم رایانه ای مصوب ۵ خرداد ۱۳۸۸ شامل تحریک، تشویق، ترغیب، تهدید یا دعوت به فساد و فحشاء و ارتکاب به جرایم منافی عفت یا انحرافات جنسی می باشد.

با این وجود ماده ۲۴۱ قانون جزای مصوب در سال ۹۲ می گوید: در صورت نبود ادله اثبات قانونی بر وقوع جرائم منافی عفت و انکار متهم، هرگونه تحقیق و بازرسی جهت کشف امور پنهان و مستور از انظار ممنوع است. بنا بر این اولاً بازرسی تلفن متهمی که اتهام را رد کرده و صدور حکم شلاق برای او حتی طبق همین قوانین قرون وسطایی، عملی غیرقانونی است که توسط پلیس سایبری و سپس قوه قضایی صورت گرفته است.

ثانیاً احکام شکنجه روانی تحقیرکننده ای مانند بیگاری کشیدن از فرد متهم یا حبس وی در تیمارستان که برای خرد کردن شخصیت زنان ایرانی به کار گرفته شده حتی در قوانین رژیم تعریف نشده و در نتیجه غیرقانونی است.